

[Undervisningsministeren.]

af det af justitsministeriet udarbejdede forslag til en revision af den gældende lov om nukleare anlæg fra 1962 at dele behandlingen af lovforslaget i to dele, således at folketingets retsudvalg skulle tage sig af forslaget for så vidt angår erstatning for atomskader, medens folketingets forskningsudvalg skulle behandle forslaget med henblik på godkendelse af atomanlæg.

Erstatningsbestemmelserne blev vedtaget af folketinget i juni 1974, jeg henviser her til lov om erstatning for atomskader (nukleare skader) nr. 332 af 19. juni 1974. Imidlertid var den daværende regering af den opfattelse, at en ny lovgivning om bygning og drift af nukleare anlæg og de dermed hørende sikkerhedsforhold burde ses i nær sammenhæng med regeringens øvrige energipolitiske overvejelser og derfor burde afvænte fremsættelsen af det påtænkte forslag til lov om el-forsyning. Forskningsudvalgets behandling af godkendelsesbestemmelserne for nukleare anlæg blev derpå sat i bero. Det lovforslag som hermed fremlægges, er en videreførelse og en udbygning af de gældende bestemmelser og af de tanker, man gjorde sig under den tidligere behandling af en godkendelseslovgivning for nukleare anlæg; jeg kan i øvrigt her forny den erklæring, som den tidligere regering afgav over for forskningsudvalget, hvorefter der ikke vil blive givet tilladelse til opførelse af atomkraftværker, før en ny lov herom er vedtaget.

I de til lovforslaget knyttede bemærkninger er nærmere redegjort for de synspunkter, der ligger til grund for loven, og for de hensyn, som de enkelte paragraffer skal tilgodese. Jeg skal derfor her kun trække nogle hovedlinier op.

Lovforslaget skal afløse de godkendelsesbestemmelser, der findes i den tidligere nævnte lov fra 1962 om nukleare anlæg samt nogle dermed sammenhængende bestemmelser i en bekendtgørelse fra 1963; ligesom disse gør den nye lov etablering af nukleare anlæg afhængig af tilladelse, der naturligvis ikke gives, hvis det skønnes at stride mod sikkerheden eller andre væsentlige, almene interesser. I modsætning til tidligere, hvor tilladelsen alene blev givet af undervisningsministeren, fastslås imidlertid nu, at undervisningsministeren kun kan tillade placering

af et nukleart reaktoranlæg — et atomkraftanlæg — med tilslutning fra folketinget, hvilket tænkes at ske i form af en egentlig folketingsbeslutning. Til brug ved denne beslutning vil der for tinget foreligge en lang række oplysninger om nuklear sikkerhed og om planlægningsmæssige, fredningsmæssige og miljømæssige forhold. De næste led i proceduren, d. v. s. tilladelse til bygning og drift af et nukleart reaktoranlæg samt til placering, bygning og drift af alle andre anlæg, der omfattes af lovforslaget, skal undervisningsministeren, forinden tilladelse kan gives, have forhandlet med folketingets energipolitiske udvalg. Udvalget vil naturligvis have adgang til alle relevante oplysninger inden for de før nævnte områder. Jeg skal her minde om, at behandlingen af godkendelsesbestemmelser for nukleare anlæg med folketingsbeslutning af 16. maj 1974 blev overført fra forskningsudvalget til det energipolitiske udvalg, der således vil få at gøre med behandlingen af dette lovforslag og sammen med folketinget i det hele komme til at indtage en central stilling og øve en afgørende indflydelse på spørgsmålet om eventuelle tilladelser i henhold til loven.

En anden væsentlig nydannelse i lovforslaget er, at der ved beslutning i medfør af denne lov om placering af et nukleart reaktoranlæg også gøres op med anlæggets forhold til de love vedrørende miljøbeskyttelse, planlægning og naturfredning, der henhører under miljøministeriets ressortområde. De hensyn, der varetages i disse love, er især væsentlige ved valget af en plads og bør være oplyst inden folketinget træffer beslutning om placering af et nukleart reaktoranlæg. I forslaget foreslås det derfor, dels at give miljøministeren mulighed for at fravige regler af proceduremæssig karakter i forbindelse med tilvejebringelsen af materiale til brug for folketingets bedømmelse af en bestemt plads, dels foreslås det, at miljøministeren meddeler alle tilladelser m. v., der i medfør af de nævnte miljø- og planlove er nødvendige til etableringen og driften af et af folketinget tilladt anlæg. Bestemmelsen herom i lovforslaget er en konsekvens af, at folketinget ved sin beslutning har givet tilslutning til placeringen af anlægget. Jeg kan i øvrigt henvise til bemærkningerne til § 10 og til bilag 4, hvor der redegøres for bestemmelsen og dennes konsekvenser. Jeg vil dog gerne